

jeg, at de ville komme til at læse § 80 paa samme Maade; og naar den ærede Forslagsstiller taler om, hvorledes, § 80 blev forstaaet, da den blev vedtaget af den grundlovgivende Rigsforsamling, saa vil jeg minde ham om, at jeg var ligesaafuldt Medlem af den grundlovgivende Rigsforsamling som han selv, og har han forstaaet § 80 paa sin Maade, saa kan han dog ikke nægte, at jeg i Vedtagelsens Dødblik har forstaaet den paa samme Maade, som jeg endnu forstaaer den, idet jeg vedblivende paastaar, at det er den naturligeste Maade at forstaae den paa.

Jeg har endnu kun et ganske lille Mellemværende med den samme ærede Rigsdagsmand. Da han anden Gang havde Ordet, lod det til, hvis jeg ikke misforstod ham, at han havde forstaaet mine Ord mod ham saaledes, som om de indeholdt en Beskyldning imod ham, som om de indeholdt et Paasagn om en Mangel paa kirkelige Interesser hos ham. Det er aldrig i snerreste Maade faldet mig ind at benegte eller blot sætte et Spørgsmaalstegn til hans kirkelige Interesser, som jeg glæder mig ved at have kjendt, længe førend dette Lovforslag kom frem; men jeg troer ogsaa, at naar han vil efterlæse, hvad jeg har sagt, vil han finde, at det er meget langtfra, at mit Foredrag indeholdt den ringeste Anse i saa Henseende, eller i snerreste Maade bestred eller bevilede hans fuldkomne Overeensstemmelse med Kirken.

Jeg skal nu med et Par Ord vende mig til den anden ærede Forslagsstiller (Krogsh), som havde den Godhed at underrette mig og derved ogsaa Rigsdagen i det Hele om, at de to Stænder, som jeg havde fremhævet, Lærerstanden og Lægstanden, bestode fra den kristelige Kirkes Begyndelse, vare indstiftede af selve Kirkens Herre, saa jeg — saaledes troer jeg han udtalte sig — fik at lade dem staae; ja, ganske vist skal jeg lade dem staae; thi jeg hverken kan eller vil tænke mig en Kirke uden Lærerstand og Lægstand; men hvad han er blevet mig Bevistet skyldig for, og hvorpaa det her kommer an, det er, at Lærerstanden og Lægstanden i en politisk Valglov nogenstunde,

enten i den sande Kirkes Oldtid eller Middelalder eller Nutid, er stillet op og burde være stillet op imod hinanden — jeg siger i en politisk Valglov; thi det kan intet Dødblik oversees, og det bør idetmindste ikke oversees, at, indtil vi ganske anderledes end nu have faaet de verdslige Sager, som nu meer eller mindre klæbe ved Kirkens Ordning, udsøndrede fra selve Kirken, indtil da ville Valgene af Medlemmer til et saadant Raad som det her foreslaaede blive betragtede som politisk Valg. Den samme ærede Forslagsstiller vendte sig dernæst mod den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Fischer) og sagde til ham, at han (Fischer) havde talt om to forskjellige Brydninger i Kirken og sagt, at den mindre af disse Brydninger, som iøvrigt var den, der var allerlængst fra at have hans egen Sympathi, vilde sandsynligviis ikke blive repræsenteret i et saadant Kirkeraad; i den Anledning tog, som sagt, den anden ærede Forslagsstiller Ordet og sagde, at dette mindre kirkelige Parti, eller rettere — lad os tale reent ud af Skægget og ligefrem sige, hvad vi forstaae derved, Saadanne nemlig, som slutte sig omkring Grundtvig, altsaa de saafaldte Grundtvigianere — disse Grundtvigianere vare saa virksomme, og igjennem deres Virksomhed Kirken saameget til Gavn, at han var overbevist om, at de paa ingen Maade vilde komme i Minoriteten i det paatænkte Kirkeraad, da de ved deres Virksomhed vilde skaffe sig en Anerkjendelse, som vilde forskaffe dem Valg i stor Mængde. Da den ærede Forslagsstiller yttrede dette, saa sagde en æret Rigsdagsmand, hvis Fraværelse i dette Dødblik jeg beklager, nemlig den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) „Hør, hør!“ som om han fuldkommen deelte den Anskuelse, som er udtalt af den ærede Forslagsstiller. Jeg maa tilstaae, at dette „Hør“ overraskede mig i en ganske betydelig Grad, idet jeg kom til at mindes, at det er ikke mere end nogle faa Aar siden, at den samme ærede Rigsdagsmand, som med Overbeviisningens Inderlighed udtalte dette „Hør“ i en stor Forsamling af Geistlige, ifølge Bladenes Referater netop erklærede, at Grundtvigianismen burde i Psalmefangen staae som ecclesia trium-